

Звільнилися, а пута — все міцніші.
Скрізь острівці й тички від багатьох.
Самі ввійшли в одвічну чорноту.
Тугіша — зашморг, і планета — менша.

Перемістилася в потойбік ноша,
Й каскад, що розмивав місцевість, стих.
Із кістки — крила — й знову в кістку — птах,
Що розхитав основи зору нащось.

Ще — океан, ще — буря пилова.
Буття стулили з різних половин,
Й одна хибує — з'їли атмосферу,

І земна куля, безнадійно хвора,
Вздовж — п'ястуком — блакить засохлу гатить. —
Ледь обертаються і — в присмерк — пішоходи.